

Присъединение на Ямболските момчета съ Сливенската чета.

При отиванieto на Илариона и К. Тотювъ въ Ямболъ съ писма отъ сив. комитетъ, внушиха на тамошнитѣ дѣйци мисль за възстание. Най-усърднитѣ, които показаха готовность да дѣйствуватъ бѣха: Георги Дражовъ, Никола попъ Ивановъ и послѣ придобититѣ къмъ тяхъ привърженци: Киро попъ Михалювъ, Димитръ хаджи Ивановъ и телеграфиста на железницата, Иванъ Цанковъ. Тѣ се трудеха да распространятъ мисльта за възстание не само въ Ямболъ, но и въ околнитѣ му села. Когато се преуготовливаха, нѣмаха, оржжие и припаси. За тѣзи цель Георги Дражовъ писа на приятельтъ си Георги Добревъ въ Одринъ, да му купи единъ сандѣкъ патрони, за револвери, и да ги испрати неузнато чрѣзъ желѣзницата за Ямболъ. За оржжие про-води брата си Ставри въ Нова-Загора до Нѣмецътъ Краусъ, Ставриювъ приятель, който занимаваше важенъ постъ на желѣзницата. Той пристигна въ Нова-Загора и отиде при Крауса когото помоли да му изнесе отъ Австрия единайсетъ пушки ла фишѣ. Нѣмецътъ прие порѣчката и пушкитѣ се получиха отъ него и Ставри ги внесе въ Ямболъ. Този Нѣмецъ самъ е давалъ планове, дѣ да се прѣкъжса желѣзницата за да се възпрѣ-пятствува за изнасение на Турска войска. По-напрѣдъ Г. Добревъ бѣше напълнилъ единъ сандѣкъ съ патрони смѣсени съ черенъ бобъ да ги испроводи съ желѣзницата, той се качи на конѣтъ си и вече излизаше изъ градътъ, когато караулѣтъ го хвана, намѣри въ диса-гитѣ му патронитѣ и го закара на Одринската полиция. Въ сщщото врѣме се хвана и сандѣкътъ на станцията.